

Forord

Endelig er jeg ferdig med boka. Var dette et hjertesukk? Vel, jeg er ikke lettet bare fordi skriveprosjektet var så krevende – og er nå ved veis ende – men vel så mye fordi stoffet var så rikt og mangesidig. Men det er sant, boka har blitt til i en av de vanskeligste periodene i mitt liv – preget av sykdom, smerte, dødsfall og en komplisert operasjon med alvorlige følger. Midt i alt har jeg vært svært motivert til å skrive, med et ønske om å gi en smak av Hans Nilsens Hauges «søte» forening av Kristus, formidle noe av dybden i enheten med Ham. Jeg håper Herren Jesus og du, kjære leser, kommer tett på hverandre gjennom boka, både i tanken, erfaringen, viljen, den hellige lysten og det nye livet.

Jeg ha fått hjelp underveis. Særlig fra Kari-Margrete Rensel Løv-gren, Serubabel forlag. Hun leste en tidlig utgave av manuset og ble berørt. Hun har gitt meg uvurderlig hjelp til rettskriving og korrektur, og kommet med utallige, nyttige innspill. Det samme gjelder Lunde Forlags redaksjonsleder, Katrine Masvie, og hennes mann, Nils Andreas, gjennom hele redigeringsprosessen. Jeg er enormt takknemlig. Alle tre har gitt meg en enestående hjelp og inspirasjon.

Det siste halvannet året har vært preget av mye skrøpelighet, rent fysisk. Ingen bøker av de jeg har skrevet hittil, har kostet meg så mye, men også gitt meg så mye, som denne. Heller ikke har noen bok tatt så lang tid. Min bønn er at det må hvile en velsignelse over boka.

Innhold

Del 1 Gjenoppdag Kristusmystikken	11
Innledning	12
1 Å leve midt i Treenigheten	24
2 Inkarnasjonens og forsoningens mysterium	45
3 Nådemiddelmysteriet – Ordet og Ordet	78
4 Nådemiddelmysteriet i dåpen – ikledd Kristus	94
5 Nådemiddelmysteriet i nattverden – der verten er måltidet	109
6 Rettferdiggjørelsen og Unio Mystica – den hemmelighetsfulle foreningen	125
7 Troens innhold – Kristus	163
Del 2 Kristusforeningen	185
8 Bønnens mystikk	186
9 Reformatorisk og evangelisk meditasjon	215
10 Kristusmystikk – kilden til helliggjørelse	243
11 Treenighetsterapi – i Kristus	276
12 Treenighetsterapi – Faderen	291
13 Treenighetsterapi – Den Hellige Ånd	308
14 Kjærlighetsforening og tjeneste	325
15 Paradis-harmoni. Stykker til meditasjon og lovprisning	346
Sluttnoter	373

Del 1

Gjenoppdag Kristusmystikken

Grunnlaget

Innledning

Kristusforeningen faller sammen med det Paulus ser som en hovedsak i Guds åpenbaring: å *være i Kristus* og at *Kristus er i oss* – som tror. Paulus bruker disse uttrykkene hele 164 ganger og Johannes mer enn 40. Kristusforeningen hører til sentrum i Guds åpenbaring. Den er ikke et tema blant mange andre temaer, den er selve grunnlaget. Den er den røde tråden i – og målet for hele det bibelske budskapet. Det dreier seg om kjernen i vårt forhold til Kristus: å forenes med Gud, gjennom Jesus Kristus.

Ingen religion eller åndsretning forkynner enhet med sin Gud slik kristendommen gjør. Dette betyr *ikke* at du og jeg kan gå inn i Gud og bli sammenblandet med Ham, som dråpen blir en del av havet. Du blir aldri Ham, men ved Ordet og troen blir du *forenet* med Ham. Du blir ett med Ham. Samtidig opprettholdes forskjellen mellom Han og deg. Jeg-Du-forholdet er alltid der. Foreningen mellom Gud og Hans troende beskrives i Bibelen som steiner i tempelet, grener på treet, lemmer på kroppen. Eller som en kjærlighets- og viljesforening, en mann-hustru-forening. Og alt er samlet i ordparet *i Kristus – Kristus i oss*.

Oppbyggelseslitteraturen – en inspirasjon

Under teologistudiene var jeg opptatt av, i tillegg til fagteologi, kristendommens klassiske kilder. Jeg ønsket å lese dem selv i originalen, særlig oppbyggelseslitteraturen fra 1500–1600-tallet, og ble svært inspirert i studiet, og beriket for livet og til hele min tjeneste.

Også Luthers bøker opptok meg sterkt, og gjør det fremdeles. Og jeg undres: Hvorfor synes den lutherske kirke i dag å overse og glemme *Kristusforeningen*, dette som reformatoren omtalte som den rette kristne hovedlære, og som James Stewart, professor i nyes-

tamentlig språk, litteratur og teologi, beskriver som *hjerter i Paulus' religion*.¹

Kristusforeningen er solen i Herrens åpenbaring. Den stråler fram i alle lærepunkter, og alle våre åndelige erfaringer springer ut herfra. For meg har det blitt stadig mer klart at foreningen med Kristus er den høyeste form for «salighet» (fryd og velvære), og at adskillelsen fra Ham er den største elendighet.

Magister Christian Scriver var en fremragende teolog, sjelesørger og oppbyggelsesforfatter på 1600-tallet. I sitt omfattende hovedverk *Sjeleskatt* formaner han sine «medarbeidere i Ordet, hjertelig og ydmykt, at de framfor alt ville lede sjelene og hjertene til foreningen og samfunnet med Kristus». Det er spesielt tankevekkende at dette sitatet står midt i kapittelet om rettferdiggjørelsen. Dette var Scrivers livsmotto og hovedsak.² Vår rettferdighet består i denne foreningen.

Å være forenet med Kristus har vært en hovedsak for meg fra midt på 1970-tallet av. Foreningen med Ham åpner døren inn i selve fylден av Den Treenige Gud. Kristusforeningen – eller Unio Mystica, den himmelige foreningen, som den har blitt kalt – var også svært viktig innen store deler av ortodoksien. Det samme gjaldt senere i pietismen, selv om det under denne åndsstrømningen (fra slutten av 1600-tallet og ca. 100 år fram i tid), skjedde en vektforskyvning fra *Kristi ytre korsgjerning mot det indre liv*.

Hans Nielsen Hauge bar på en inderlig lengsel etter å leve ett med Kristus da han ute på åkeren gikk og sang «Jesus, din søte forening å smake». Tenker du på hva en slik dimensjon kan bety i forholdet mellom Herren og deg? *Dette er et stort mysterium – jeg tenker på Kristus og kirken* (Ef 5,32. Bibel 2011). Bibelens «Kristusmystikk» har sin opprinnelse nettopp i denne uttalelsen fra Paulus, og i lignende vers. Kristusmystikk er altså det samme som Kristusforening.

Ulike sider i Kristusmystikken

Kristusforeningen har sin bakgrunn i Treenighetens kjærlighet og røtter i inkarnasjonen. Foreningen blir gitt ved Ordet og sakramentene. Den etableres og virkeliggjøres ved rettferdiggjørelsen og troen, uten våre gjerninger, og av den følger et hellig liv med nye gjerninger. Vi snakker om en forening som oppfylles i det framtidige riket.

Denne formen for mystikk finner vi i den eldre lutherdom, til dels i den tyske mystikken (Tauler og Theologia Deutsch) og et godt stykke på vei hos Augustin og Bernard av Clairvaux.

Den lutherske forståelse av Kristusmystikken faller sammen med, eller skal vi si *rommer*, brudemystikken, der brudgommen Kristus og bruden har både rettferdighet, liv, rikdom, styrke, glede og sorger felles. Luther beskriver dette som «et sjelens bryllup». På samme måte er troen et bryllup. «Sjelens bryllup» har også som følge en forvandling av viljen. Vår vilje forenes med Kristi vilje slik at vi mister vår egen vilje og hviler i Hans. Luthersk mystikk er Ordets mystikk, en sakramentenens, rettferdiggjørelsens og troens mystikk. Gjennom Ordet og sakramentene forenes vi med Den Treenige Gud.³

Jeg tilhører dem som tror at Bibelen er helt igjennom hellig og sann. Dette er begrunnet i inkarnasjonen, inspirasjonen og i Skriftens og Jesu eget syn på Skriften. De moderat-konservative og liberale deler ikke mitt syn på Skriften, men forhåpentligvis har vi langt på vei et felles syn på hva som er Bibelens sentrum. Hva tenker jeg på?

Når det gjelder vårt forhold til Gud, forkynner ikke Skriften bare at Gud er hos oss, men noe mye mer, og større: Den Allmektige Gud har forenet seg med oss konkret og bor reelt i oss; vi er i Gud og Gud er i oss gjennom Sønnen. – *Må Kristus ved troen bo i deres hjerter og dere stå rotfestet og grunnfestet i kjærlighet* (Ef 3,17. Bibel 2011). *Den som spiser min kropp og drikker mitt blod, blir i meg og jeg i ham* (Joh 6,56. Bibel 2011).

Herren er overalt, også i dødsriket og fortapelsen. Han er også hos ikke-kristne og naturligvis i hele skapelsen. Kan noe sted være uten Ham, Han som er alle tings skaper og opprettholder? Men av det kan vi ikke slutte at Gud bor i de ugudelige med sin frelse, eller er forenet med åndene i fortapelsen som deres redningsmann. Når Skriften taler om foreningen mellom Gud og de troende, er dette av en helt annen karakter enn andre enheter og forbindelser.

I det følgende skal jeg kort beskrive noen av de viktigste sidene ved Kristusforeningen, og forhåpentligvis gi et innblikk i hva denne boka handler om. Boka ellers utdyper hvert av de samme områdene. Noe av det jeg skriver her, er inspirert av professor Joachim Lütke-mann fra 1600-tallet.⁴

Kristusmystikken i treenigheten, inkarnasjonen og forsoningen

Treenigheten og inkarnasjonen er to av de fremste mysterier i kristendommen og i universet. Treenighet eller treenhet – hva betyr det? Jo, at tre personer som samtidig er én og samme Gud, har ett og samme vesen, én og samme guddommelighet! Faderen skaper og taler gjennom sitt Ord. Dette Ord er en person – Sønnen. Faderen og Sønnen taler og ånder på oss. Denne ånde er en annen person enn Faderen og Sønnen – Den Hellige Ånd, den tredje personen i Gud. Denne Gud som skaper, taler og ånder, er helt og fullt én – *Hør Israel! Herren er vår Gud! Herren er én* (5 Mos 6,4) – og samtidig tre personer. I hele Skriften åpenbarer Faderen, Sønnen og Ånden seg i en ubegripelig og fullstendig enhet med en like ubegripelig ulikhet, forskjellighet og selvstendighet.

Foreningen med Kristus begynte i Den Treenige Guds hjerte. Og da Gud ble menneske. *Vi vil komme til ham og ta bolig i ham* (Joh 14,23). Vår Gud ville ikke bare skape oss i sitt treenige Guds-bilde, men selv bo i sitt bilde og gjøre en bolig for seg i oss, og for oss i seg. Synden i oss er en veldig maktfaktor som bryter med Ham. Synden skiller oss fra Ham, men den skiller ikke Hans kjærlighet fra oss. Derfor kommer Kjærligheten til oss i Sønnen, tar et evig initiativ, blir menneske, gjør seg ett med synden og Guds vrede over synd – river ned skilleveggen mellom Ham og oss – og tar dermed bort grunnen til at Gud reagerer på oss.

Kjærligheten spikrer synden i sine egne hender, oppsluker Guds dom og vrede, rekker forsonende hender til oss og fører Guds og våre hender sammen. På korset blir den kolossale barrieren mellom Skaperen og skapningen brutt, broen mellom oss og Ham er gjenopprettet og ferdiglagt. Gud er en av oss, mennesket har fått plass i guddommen. Vi kan nærme oss hverandre, ta på hverandre uten at vi dør av det! Vi vandrer inn og ut i hverandres liv slik som i begynnelsen.

Troen er sentral i dramaet. Våre hender som griper Hans hender, er troens hender. Uten troen på Ham, tar jeg ikke imot Den Treenige Guds vilje og hjerte. Inkarnasjonen og forsoningen forener Gud med mennesket. Troen forener mennesket med Gud.

Nådemidlenes mysterium

Kristi inkarnasjon og forsoning innebærer ikke at paradiset har oppstått på jorden, at Gud vandrer synlig blant oss som i begynnelsen, eller at alle mennesker automatisk har del i guddommen og det himmelske. Alt er slett ikke i orden i og med inkarnasjonen og Kristi gjerning på korset, dessverre, det er fortsatt et uoverstigelig skille mellom Ham og oss. Men ikke for den Allmektige Herren. Han har *dører* inn til oss og vår verden, *møtesteder* og måter der Han og vi fullt og helt kan forenes.

Ordets mysterium

Ordet er det første møtestedet og bindelenken mellom Gud og deg. Det skrevne Guds Ord og det personlige Ordet, Kristus, er ett. Gjennom Ordet tilbyr Han ikke noe mindre enn seg selv med alle sine goder. Gjennom Ordet løper Han etter oss syndere, lokker oss og søker å omfavne oss. Gjennom troen løper vi Ham i møte og «trekker» Ham så å si inn til oss. Hver gang jeg leser, hører og synger fra Ordet, kommer Kristus til meg, tar plass i hjertets sentrum og forener seg med meg. Ordet bærer Ordet, Kristus, inn i mitt indre.

Det er to slags ord i Ordet. Lovens ord viser oss hva som skaper skille mellom Ham og oss, og forkynner den enorme fare ved å leve atskilt fra Ham. Evangeliets Ord på den andre siden, opphever skillet og deler ut Kristus og Hans frelsesverk. I evangelieordet sier Han: *Jeg tilgir deg alt av hele mitt hjerte. Du er min med alle dine synder og mangler. Uten at du fortjener det. Men jeg fortjener å eie deg. Jeg betalte for deg på korset.* Det samme evangelieordet får vi i *skriftemålet*, som er evangelieforkynnelse i konsentrert form: *Jeg tilgir deg alle dine synder for min skyld.*

Dåpens mystikk

Dåpen er den andre og mektige begynnelsen til Kristusforening. Her skjer den samme forening med Kristus som i Ordet. Nådemidlene gir det samme, men på ulike måter og tider. I forkynnelsen og Skriftlesingen bruker Herren menneskeord, som går gjennom dine ører

og bosetter seg i hjertet og nærer din tro. I dåpen hører og gis du det samme evangelieordet. Her får du frelsen og Frelseren både gjennom øyne og ører. Vanlig vann forenet med Guds Ord er elementene Han bruker til å vaske deg ren og kle deg opp med Ham. *For så mange som er døpt til Kristus, har ikledd seg Kristus* (Gal 3,27).

Dåpen gir ikke bare en ytre kontakt med Kristus. Vi kommer så nær Ham at det heter *vi blir kledd med Ham!* Og Han med oss. Har vi hørt noe lignende? Hvor ellers kan vi kle på oss en person? Vårt indre menneske – sjelslivet – er åndelig sett nakent (Esek 16), og ligger fullstendig nede i skyld og skam. Men Jesus Kristus dekker vår skam og blir for hver av oss en herlig festdrakt, en æreskledning fra en himmelsk verden. Alt dette skjer i den hellige dåpen. Her inntre forlovelsen mellom bruden og Han som med rette er vår Elsker. Vårt nye menneske (bruden), holder forlovelsesfest med sin utkårede i dåpen (Hos 2,19; Ef 3,17).

Nattverden og Kristusforeningen

Vi går til den hellige nattverd så ofte vi kan, for at Kristus kan styrke denne ufattelige foreningen mellom seg og oss. I nattverden kommer Kristus til oss gjennom brød og vin som Han rekker oss gjennom øyne, ører og munn. Han gir sitt hellige legeme som mat, og sitt hellige blod som drikke, og besegler her løftet om at Han er i oss og vi i Ham. Ved innstiftelsen av dette hellige aftenmåltidet har Han hatt løftene i Johannes 6,56 for øye: *Den som spiser min kropp og drikker mitt blod, blir i meg og jeg i ham.* (Bibel 2011)

De som eter avgudsoffer, kommer i samfunn med djevelen, men de som eter av Kristi bord, får samfunn med Ham, slik apostelen lærer i Første Korinterbrev 10,20. I dette ligger at Kristus gir seg selv til oss som eiendom; sitt liv, sin Ånd, sitt kjød, sitt blod og alt, både sin guddom og sin menneskelighet. Han gjør det konkret, ikke symbolsk, ikke billedlig. *Dette ER mitt legeme og blod,* sier Han.

I Ordet, dåpen og nattverden kommer Herren Jesus til oss gjennom våre viktigste sanser: ører, øyne, berøring, munn og smak. Han forener seg med hele vår ånd, sjel og kropp og skaper en ny enhet mellom seg og oss.

Boten, en forberedelse til foreningen

Bot har blitt et fremmedord i norsk forkynnelse, selv om vi har beholdt ordet i forbindelse med «bots- og bededag». Ordet *bot* forbindes med straffereaksjoner, som for eksempel fartsbot, parkeringsbot eller andre slags bøter – som om vi er siktet av Gud og må gjøre bot på grunn av våre overtredelser.

Men bot har heller ikke noe med botsøvelse som sådan å gjøre. Kanskje bot ikke det beste ordet på norsk, mener mange. Mon det! Det må uansett fylles med bibelsk innhold. Våre fedre forkynte klart og tydelig om boten, og definerte den som *anger* og *tro*. Boten er altså todelt. På den ene side kjenner vi oss syndige, sørgende, angrende og små i møte med Den Hellige Gud, lovens Ord, Hans vrede og dom. På den andre siden driver boten meg til evangeliet, og inkluderer nåden, troen på Kristus og forening med Ham.⁵

Kristusforening og rettferdiggjørelse

Hvem har angret sine synder nok? Det er tragisk at jeg ikke klarer å leve rett. Verre er det at jeg heller ikke klarer å angre rett! Men i nådemidlene rekker Gud meg Kristus som har betalt og sonet straffen og gjort bot for min synd og mine mangler. Når jeg erkjenner mine synder og tror på Kristus, overfører Gud hele Kristi verk på meg, selv om min tro og erkjennelse ikke er fullkommen. Hvordan er det mulig?

Fordi Kristus ble behandlet på korset som om Han var meg, som om Han var urettferdig, kan Gud nå behandle meg som helt og fullt rettferdig på grunn av Kristus. I rettferdiggjørelsen står jeg for Gud, ikke i min egen rettferdighet, men i Kristi. Ja, i *Guds egen rettferdighet som gis ved troen på Jesus Kristus* (Rom 3,22). Det betyr at jeg ikke «bare» eier gavene Hans – nåde, rettferdighet og tilgivelse – jeg eier fra nå av Kristi person, som dekker meg helt, utvendig og innvendig. Nå ser Faderen kun Kristus og Hans gjerninger når Han ser på meg. Skulle jeg ikke da være hellig, fullkommen og god nok i Hans øyne?

Troens mystikk

Troen er som sagt ufullkommen, men den tar likevel imot en fullkommen Frelser og frelse. Kristentroen er skapt av Gud gjennom Ordet. Den er en himmelsk gave, et nytt liv.

Slik den magnetiske Nordpolen kan oppfattes som stedet hvor magnetfeltet går *ut av* magneten, mens Sydpolen på tilsvarende måte som det stedet hvor feltet går *inn* i magneten, er Kristus og troen som to poler. Kristus gir, og troen mottar. Denne troens sydpol er kraftig. Kristus trekker oss til seg og begynner å dra synden og det gamle livet ut av oss, og korsfeste det. Troen har på sin side en guddommelig styrke som drar Kristus, Hans hjerte og gaver til oss. Og til sammen må vi jo bli ett!

Dette bekjente Herren Jesus selv da en bedrøvet kvinne berørte kappen Hans, og det gikk *en kraft ut av Ham* (Luk 8,46). Hvis troen, om den er sterk eller svak, rører ved Ham, trekkes kraften ut av Ham som grenen trekker kraft ut av treet. Troens vesen er at den vender seg bort fra seg selv til Kristus. Den sanne tro er ikke engang opptatt av troen – av seg selv! Den setter alt til side og binder seg til Kristi verk og Den Treenige Gud alene.

Jo mer sjelslivet tømmes for kjærlighet til verden, desto mer kjenner vi Gud, Den Treenige, og bærer frukt (1 Joh 2). *Den som henger ved Herren, er én Ånd med Ham*, skriver Paulus til menigheten i Korint. Den ydmyke Kristus-avhengige tro er den tronen Gud har utvalgt som sitteplass. *I det høye og hellige bor jeg, og hos den som er knust og nedbøyd i ånden* (Jes 57,15).

Ett med Kristus i bønn

Det største og mest vidunderlige ved bønn i Jesu navn, er at jeg har blitt forenet med Jesu bønneliv. Han som døde for mitt ufullkomne, skrøpelige, åndsfraværende og sløve bønneliv, rensar det i seg og dekker min bønn med sin egen bønn. Han ber i meg, og Han skjuler mine bønner i seg. Han ber for meg, før min bønn kommer fram til Faderen. Herren Jesus er som et guddommelig filter for alle mine passive, aktive, sviktende, overfladiske og frimodige bønner, rop og påkallelser.

I Ham blir mine bønner som en himmelsk symfoni i Guds ører. Ber du i Ham, så hører Han din bønn som en fullkommen bønn. Du kan ikke be til Jesus uten Jesus. Men i Jesus ber du vakrere og mektigere enn en engel! Du er forenet med den store Forbederen og Hans fortsatte bønnetjeneste!

Kristus – det nye bildet, helliggjørelsen og det nye livet

Hvorfor skapte Gud mennesket i sitt bilde? For å *bo i mennesket*. De grunnleggende sidene ved Guds bilde gikk tapt ved at vi valgte avgudene, både åndelige og skapte «guder». I samme stund opphørte mennesket å være Guds bolig. Guds bilde er Kristus (Hebr 1,3). Når jeg tar imot Kristus i nådemidlene, får jeg tilbake Guds bilde igjen, fullt og helt. Jeg forenes med Kristus, som begynner å forme meg innvendig etter sitt bilde, ved Den Hellige Ånd. Hans liv overtar oss og gjør godt mot andre gjennom oss.

Det er en dyp sammenheng mellom Han som er den Rettferdige, og Livet som vi eier i helliggjørelsen. Hvis Han er vårt alt, vår renhet og hellighet og alt vi trenger for å bestå for Guds domstol, da vil Han som er Livet, også virke gjennom oss til helliggjørelse. Bare da. Men vi må ikke ha noe annet enn Jesus å komme med innfor Gud. Først da vil Jesus bryte fram med sitt liv, sin kjærlighet, godhet og glede. Våre gjerninger kan ikke gi liv og frukt. Troen alene kan. Bare den tro som stoler på Jesus, eier Hans Ånd og liv. Grunnen til at vi bærer lite frukt, er at vi ikke er helt forenet med Ham, men gjør våre gjerninger og anstrengelser til en del av vår trosgrunn. Av dette kommer ingen Åndens frukt.

Når Gud ser Jesus i oss, og finner et sinn som er lik Sønnen, forener Han oss sterkere med seg, gleder seg over oss og finner behag i oss. Like søker like og elsker sin like. Jo mer vi blir likeartet med Kristus, i tro og bønn, desto sterkere blir foreningen. Og desto mer bryter Kristi bilde og person fram i oss. Samtidig svekkes kjærligheten til synden og verden i oss. Som er en forutsetning for at vi skal bli i foreningen.

Treenigheten gjenoppretter oss

Hele Den Treenige Gud må være i virksomhet for å gjenopprette oss og forene vår splittede personlighet innvendig. Forholdet mellom hode og hjerte er splittet, mellom intellekt og følelser likedan, kunnskapen og kjennskapen, mellom ånd, sjel og kropp. Bare Han som lever i et fullkomment samfunn som tre personer i én guddom, kan forene mennesket med hele seg. Vi finner ikke oss selv av oss selv, vi finner oss selv i Kristus

- ved å stå ved korset, se og høre Ham som tar imot syndere og sårede mennesker og forener våre sår med sine. Og begynne en tilgivelseprosess overfor alle som har såret oss.
- ved å møte Faderen gjennom Kristus, erfare barnekårets Ånd, og glede oss over å være Hans elskede, frie barn som Han fryder seg over. Der vi får sitte på Hans fang, være elsket og omfavnet av evige armer. Til og med «sår» vi har erfart fra våre nærmeste, kan leges hos vår store Abba Far.
- ved Ånden som utgår fra Faderen og Sønnen. Ånden er den største gaven vi får sammen med Jesus, uten å fortjene verken den Ene eller den Andre. Ånden døver alle troende inn i sin livsstrøm, der alle kan drikke. Liv, gaver og frukter bryter fram fra Ham, til oss og inn i oss. Jesus og Hans frelsesverk er den enorme brønnen som Ånden øser av. Forvent at Han vil gjøre det kontinuerlig!

Hele Treenigheten er virksom i vår skapelse, frelse og fornyelse, for Han er én Gud som virker alt i alle.

Å tjene i Kristus

Du kan ikke tjene Jesus uten at Jesus først tjener deg. Kristen tjeneste er ikke oppgaver *vi* driver på med i familie, kirke, bedehus – for troende og andre. Til en viss grad er det også det, men egentlig noe mye større. Kristen tjeneste er at Kristus tar over i oss, og tjener troende og andre *gjennom oss*, at han gjør oss til sine instrumenter i menighet og verden. Styrer oss innenifra. Skaper nye tanker, en ny vilje til å gjøre godt mot andre – ja, alle – og skaper kraft til å sette viljen ut i

livet. Kristus handler i oss og bærer frukt i oss. Merker du Ham ikke? Kristen tjeneste er Kristi fortsatte gjerning på jorden gjennom deg og meg. Dette er ikke det samme som Hans frelsesgjerninger, som Han er alene om, men en forlengelse av Hans korsgjerning i form av kjærlighetsgjerninger for mennesker. Du og jeg kan ikke tjene Jesus og andre uten at Han tjener i oss.

Paradiset – et stort mysterium

Jeg må bekjenne at jeg lengter hjem til Herren, for å se Ham og møte gutten vi har mistet. Jeg lengter ikke etter å dø, men etter å være hos Ham. For hva er bedre enn det? Alle som lengter etter Ham der framme, vet også hva det er å lengte etter Ham her. Lengselen vår er uansett svak, lik en nærsynt som på lang avstand studerer en vakker gjenstand.

Den dagen vi kommer hjem til Ham, er våre øyne nye og klare, gjennomstrømmet av Ånden. Hele kroppen skinner som solen. Da skal Herren bo i oss på en mye mer virkelig måte enn her. Ikke bare legemlig, men til og med synlig! Vi skal se Herren i alle troende. *Han skal skinne herlig i sine hellige* (2 Tess 1,10). Hver eneste en av oss skal se ut som en engel, ja, som Kristus selv. Og når vi ser på hverandre, fryder vi oss over hverandre med en overveldende glede. Vi skinner som Gud – uten at vi er Gud. – Vi har nådd den høyeste foreningen, med Treenigheten. *Da skal de forstandige skinne som himmelhvelvingen skinner, og de som har ført mange til rettferdighet, skal skinne som stjernene, evig og alltid* (Dan 12,3).

Tenk når synd og elendighet er lagt vekk, og det er bare hellighet, fryd og jubel igjen. Og vi hører Ham si: *Kom hit, mine elskede!* Og vi kommer. Endelig skal vi få berøre Ham, betrakte Ham, se Ham, direkte! Hvor uendelig godt det blir for Ham å helle i et nytt beger for oss, fylt av trøst og glede i overmål. Og uendelig godt for oss å drikke.

Det store byttet – nøkkelen inn i Kristusforeningen

Kristusforeningen har sin fremste bakgrunn i «det store byttet» da Kristus byttet plass med oss på korset; der Han ble gjort til vår synd, for at vi skulle bli gjort til Hans rettferdighet; der Han fikk del i alt

vårt, og vi i alt Hans; der Han ble dømt som oss, for at vi skulle bedømmes som Ham. Dette byttet er enda mer omfattende enn selve frelsen. Også alt annet, i liv og hverdag, er inkludert.

Kristus får ved troen del i hele vår person, alle våre store og små saker, når Han forener seg med oss. Har jeg et kors, tar Han det på seg som sitt eget. Lider og sørger jeg over noe, så lider Han med meg, sørger med meg, arbeider med meg. Lykke og ulykke – her er alt felles. Opplever jeg noe som er godt og rikt, gjør Han det samme, Han er i alt mitt, og jeg i alt Hans. Dette er kjærlighets-foreningens privilegium, men også smertens pris som Han er villig til å betale ved å være forenet med alt mitt. Å være forenet med Kristus gir en «søtsmak» i alt. Som professor Lütkemann sier: Hvor velsmakende og «søt» (süß) Han er.⁶ Det er i denne tanke- og åndsstrøm Hauge synger: *Jesus, din søte forening å smake.*

Når tro og tanke forenes med Gud – oppstår en hjertelig kjærlighet, ny vilje, nye åndelige virkninger og frukter. Ja, virkningene er så kraftige at Hans liv strømmer inn i oss, og flyter tilbake til Ham i en hellig sirkelbevegelse. Vi løftes inn i Ham, inn i Den Treenige Gud, som er bosatt i oss.

Det kan være sunt å prøve oss selv på om vi lever i forening med Kristus. Gjør det gjerne i lys av Andre korinterbrev 13,5: *Ransak dere selv om dere er i troen. Prøv dere selv! Eller merker dere ikke at Jesus Kristus er i dere? Består dere kanskje ikke prøven?* (Bibel 2011) Jeg er klar over at en slik selvprøve har mange feilmarginer, for et kjennetegn på Herrens nærvær i deg, er sorgen over at du bærer så lite frukt, at du merker så lite av Ham i deg. Og nettopp i denne ydmykheten er Han til stede og arbeider i deg.

Gled deg, du troende bror og søster, hvem er nærmere deg enn Gud? Måtte du erkjenne din glede! For hva mangler du? Har du Den Treenige Gud, har du alt. Er det noe i Ham du ikke kan ha glede og nytte av? Kristus er din, med alt hva Han er og har. Og Han tjener deg med alt sitt.